

31.119/II/PN

Ter zitting van 14 december 2000, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die door een gemeenteraadslid werd ingediend wegens het feit dat de Stad Brussel, onder punt 20 van de dagorde van de gemeenteraad van 19 april 1999, haar goedkeuring heeft gehecht aan een concessieovereenkomst betreffende het Koninklijk Circus, afgesloten tussen de Stad Brussel en het cultureel centrum van de Franse Gemeenschap, "Le Botanique".

Volgens de klager:

- zou de bevoegde schepen hebben bevestigd dat de dienstprestaties die door "Le Botanique" worden geleverd in het Koninklijk Circus (personeel dat omgang heeft met het publiek, opschriften, correspondentie met derden) uitsluitend plaatshebben in het Frans;
- zouden de stukken betreffende het dossier (concessieovereenkomst en bijlagen) die ter informatie van de gemeenteraadsleden ter inzage liggen op het secretariaat van de gemeente uitsluitend in het Frans zijn gesteld.

Op de vragen om inlichtingen van de VCT van 26 juli en 21 oktober 1999 antwoordt u het volgende.

"...

Volgens artikel 1 zijn de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken van toepassing op de openbare besturen en niet op politieke mandatarissen.

Volgens artikel 17 van deze wetten wordt een administratief dossier eentalig behandeld, los van het feit of het al dan niet aan het oordeel van de gemeenteraad moet worden onderworpen.

De verslagen voorgelegd aan de gemeenteraad maken deel uit van deze administratieve procedure.

Deze verslagen worden evenwel vertaald en worden, uit respect, in de twee talen voorgesteld aan de gemeenteraadsleden opdat ze zouden kunnen beslissen met kennis van zaken.

De andere documenten die deel uitmaken van het administratief dossier zijn eentalig overeenkomstig artikel 17 van de gecoördineerde wetten.

Tenslotte mogen deze verslagen en documenten niet beschouwd worden als een mededeling aan het publiek volgens artikel 18 van de gecoördineerde wetten."

*
* *

1. Stukken betreffende het dossier (concessieovereenkomst en bijlagen).
Gemeenteraadsbeslissing

Conform artikel 17, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), gebruikt iedere plaatselijke dienst die in Brussel-Hoofdstad gevestigd is, zonder een beroep op vertalers te doen, het Nederlands of het Frans, met dien verstande dat de taalrol van de ambtenaar bepalend is voor de behandeling van de zaken die vermeld staan in de rubrieken A, 5° en 6°, en B, 1° en 3° van die bepaling.

Dit verantwoordt in casu de uitsluitend Franstalige behandeling van het administratief dossier betreffende de concessieovereenkomst.

Niettemin dient rekening te worden gehouden met het feit dat de gemeenteraadsleden openbare mandatarissen zijn; dat geen enkele wetsbepaling voorschrijft dat zij de twee talen waarvan het gebruik in de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad erkend is, zouden begrijpen of spreken.

Conform de vaste rechtspraak van de VCT, moet elk gemeenteraadslid in de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, om zijn mandaat normaal te kunnen vervullen, in zijn eigen taal niet alleen de oproeping en de op de dagorde geplaatste punten ontvangen, maar ook de documenten die aan de raad worden overgemaakt door het college. Zulks, ongeacht de taal waarin de zaak door de eigenlijke administratieve dienst werd behandeld (adviezen 1526 van 22 september 1966, 1708 van 19 januari 1967, 22.140 van 13 december 1990 en 25.157 van 16 februari 1995).

In het voorliggende geval werd enkel de Franse tekst van de overeenkomst ter kennis gebracht van de gemeenteraadsleden.

De VCT is van oordeel dat dat document in het Frans en in het Nederlands moest worden voorgelegd en acht de klacht, wat dat punt betreft, met één onthouding van de Franse afdeling, ontvankelijk en gegrond.

2. Ofschoon er, anderdeels, geen enkele wetsbepaling is die de Stad Brussel verbiedt een gedeelte van haar infrastructuur in concessie te geven aan een instelling die aan één van beide taalgemeenschappen toebehoort, dringt de VCT evenwel aan op de noodzaak om de beslissingen betreffende aanvragen die uitgaan van de culturele instellingen van beide gemeenschappen op een evenwaardige manier te behandelen.

Voor zover dat evenwicht tot dusver werd nageleefd, acht de VCT de klacht, wat dat punt betreft, ontvankelijk maar niet gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klager.